

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5833/2020
18.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Бисерке Живановић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Наш дом“ Пожега, чији је пуномоћник Душко Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 255/20 од 17.08.2020. године, у седници већа одржаној 18.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 255/20 од 17.08.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 255/20 од 17.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ужицу Гж 255/20 од 17.08.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Пожеги П 654/2019 од 17.01.2020. године, којом је усвојен приговор туженог, стављено ван снаге решење о извршењу јавног извршитеља Звездане Рајовић из ... И Ивк 958/2018 од 06.02.2019. године у погледу главног дуга, камате и трошкова извршења, одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу, на име дуга, исплати износ од 550,00 динара, са законском затезном каматом од 27.12.2018. године до исплате и одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из члана 22. Одлуке о јавним паркиралиштима Скупштине општине Пожега („Службени лист општине Пожега“ бр. 11/16 од 23.12.2016. године) одбијен је, као неоснован, тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу исплати дуг на име доплатне паркинџ карте и трошкова опомене, као комуналне услуге у смислу одредби Закона о комуналним делатностима, са законском затезном каматом и трошковима поступка.

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права, као ни разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са правним схватањима и праксом ревизијског суда да се поступак принудне наплате доплатне паркинџ карте и трошкова опомене, као потраживања по основу извршених комуналних услуга, може покренути против корисника јавног паркиралишта, који у одређеном року не поступи по достављеној опомени за плаћање доплатне паркинџ карте, трошкова опомене и законске затезне камате. Обавеза достављања опомене кориснику паркиралишта са упозорењем да ће у случају непоступања по опомени бити покренут поступак принудног извршења произлази из одредбе члана 22. Одлуке о јавним паркиралиштима Скупштине општине Пожега. Према утврђеном чињеничном стању, тужилац пре подношења предлога за извршење туженом није доставио опомену за плаћање доплатне паркинџ карте, због чега нису испуњени услови за удовољење постављеном тужбеном захтеву, па ни у случају прихватања да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, исход поступка не би био другачији или повољнији за тужиоца. У ревизији тужиоца се указује на питања процесног права и битне повреде одредаба парничног поступка, што нису разлози за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1 ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Поступак у овој правној ствари је покренут подношењем предлога за извршење 28.12.2018. године, са захтевом да се обавезе тужени да тужиоцу исплати износ од

550,00 динара. Првостепена пресуда донета је 17.01.2020. године. Другостепена пресуда донета је 17.08.2020. године.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у коме вредност побијаног дела не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења предлога за извршење, ревизија тужиоца није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић